

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 19-026

Appellant is op 29 maart 2019 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 87483 op de klacht van de competitieleider:

Datum uitspraak Tuchtcommissie: 29 maart 2019

Sanctie: met ingang van 29 maart 2019 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor appellant als vaste speler staat of wordt opgegeven, 4 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd.

Overweging: reactief trappen

Wedstrijd: MNC Dordrecht H.1 – ZV Haerlem, gespeeld op 23 maart 2019

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 15 april 2019. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, mr. F.W. Drost, lid, en mr. J. Anema, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder het beroepschrift van appellant d.d. 29 maart 2019. Appellant is ter zitting verschenen. Ter zitting zijn ook beide scheidsrechters verschenen.
3. In het Tuchtrapport d.d. 25 maart 2019 heeft scheidsrechter W. onder meer het volgende geschreven:

“Met nog 10 seconden op de klok speelt MNC Dordrecht (wit) de bal rond. Speler Blauw 2 (appellant) zwemt naar de speler (Wit 2) met bal die de bal dan doorspeelt naar zijn teamgenoot. Speler Blauw 2 (appellant) zwemt vervolgens door naar de volgende speler die op dat moment de bal heeft, maar wordt heel even vastgehouden, spelers roepen wat naar elkaar, waarna speler Blauw 2 (appellant) speler Wit 2 op de borst trapt.”

Ter zitting verklaart scheidsrechter W. dat zijn tuchtrapport zodanig gelezen moet worden, dat niet speler Wit 2, maar de doelman van MNC Dordrecht bij het incident betrokken was. Tevens voegt de scheidsrechter er aan toe dat de beweging van appellant zeker reactief was. De scheidsrechter verklaart dat de doelman van MNC appellant wel degelijk vasthield en hinderde toen appellant bij hem wilde weg zwemmen. Het vasthouden door de doelman van MNC leek de scheidsrechter in eerste instantie niet van groot belang gelet op het feit dat de wedstrijd nog maar luttele seconden zou voortduren. Nadat hij echter de reactie van appellant zag, waarvoor hij noodzakelijkerwijs een UMV gaf, realiseerde hij zich dat hij ook voor de overtreding van de doelman van MNC had kunnen fluiten. Daarbij komt nog, aldus de scheidsrechter, dat de beweging van appellant niet een fel trappende beweging was, maar ook beschouwd had kunnen worden als het zich afzetten tegen de doelman.

4. In het verweerschrift bij de Tuchtcommissie heeft appellant tot in detail de situatie beschreven. Toen hij langs de doelman van MNC zwom, hield de doelman hem met een knijpende beweging in de rug tegen. Appellant legt een verklaring over van de doelman MNC, die erkent dat hij appellant vasthield toen hij voorbij zwom. De doelman schrijft daarover het volgende: *“Toen hield ik jou nog even, misschien wel gemeen, vast bij jouw rug.”*
5. Alle feiten en omstandigheden in deze zaak in aanmerking nemende, overweegt de Commissie van Beroep dat er sprake is geweest van onbesuisd spel aan de zijde van appellant. Van onbesuisd spel is onder meer sprake indien een speler zich op zodanig ongecontroleerde en gevaar scheppende wijze beweegt, dat daarmee het risico bestaat dat de tegenspeler geblesseerd zou kunnen raken. Het maken van een wilde beweging door appellant in de richting van de tegenstander in reactie op het vastgehouden worden, kan gezien worden als onbeheerst spel. Mede gelet op de constatering van de scheidsrechter dat de tegenspeler van appellant erkende dat hij appellant zeker vasthield, en dat de reactie van appellant een direct gevolg was van de wijze waarop hij appellant vasthield, acht de Commissie van Beroep appellant door de Tuchtcommissie te zwaar bestraft. Bij de op te leggen sanctie dient enerzijds het reactieve karakter van de beweging van appellant in aanmerking te worden genomen, maar tevens moet worden vastgesteld dat de reactie van appellant

buitenproportioneel en gevaar scheppend was. De Commissie van Beroep acht een sanctie van twee wedstrijden passend.

De Commissie van Beroep beslist als volgt:

- a. De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie d.d. 29 maart 2019.
- b. De Commissie van Beroep ontzegt appellant met ingang van 29 maart 2019 onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolo wedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin hij als vaste speler staat of wordt opgegeven, twee bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities en NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd. De na 29 maart 2019 niet gespeelde wedstrijden dienen met voormelde sanctie verrekend te worden.
- c. De opschorting van de sanctie van de Tuchtcommissie wordt opgeheven per 1 mei 2019.
- d. De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 30,15 in de kosten van het geding, waarvoor de vereniging ZV Haarlem een factuur zal ontvangen.

Nieuwegein, 1 mei 2019

mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter
mr. F.W. Drost, lid
mr. J. Anema, secretaris